

[Statsministeren]

forudsætning for at kunne gøre en tilstrækkelig indsats, at vores samfundsøkonomi generelt er i orden, og at vi får vækst og fremgang.

I åbningstalen skildrede jeg manglerne i vores samfundsindretning, i dag skavankerne. Men jeg var forsigtig med at anføre midler og teknik, og det var bevidst. Jeg har skildret de mål, vi gerne vil nå: vækst, fremgang i økonomien, at få arbejdsløsheden effektivt bekæmpet, at nå frem til, at underskuddet på betalingsbalancen sluttelig bliver et overskud, som vi har brug for. Men jeg var tilbageholdende med at anføre helt specifikke midler og teknikker, og det har selvfølgelig sin forklaring i, at regeringen erkender, at vi nu er midt i et spændende forhandlingsforløb, og vi skal alle være os for at udtale os, så vi vanskelig gør disse forhandlinger.

Jeg forstod af hr. Svend Aukens indlæg, at hr. Svend Auken var bekymret for, at nogen ville sige, at et forlig mellem regeringen, Socialdemokratiet og forhåbentlig også CD og Kristeligt Folkeparti ville kunne udlægges på den måde, at Socialdemokratiet derved medvirkede til at sikre KVR-regeringens overlevelse – i det mindste et par år frem til næste ordinære valg-dag. Og jeg forstår godt, at det må indgå i overvejelserne, men jeg vil gerne i dag sige det på den måde, at det må Socialdemokratiet ikke bekymre sig for, for regeringens overlevelse forudsætter ikke Socialdemokratiets bistand. Regeringens overlevelse beror principielt på den kreds af partier, som er ansvarlige for, at vi i dag har en ikkesocialistisk regering. Og det er regeringens opgave på anden måde end ved at appellere til Socialdemokratiet at sikre, at regeringen kan fortsætte.

Jeg kan også sige det på den måde, at jeg med glæde vil melde mig som den første, der friken-der Socialdemokratiet for en sådan urimelig beskyldning, og det vil jeg også huske, dersom – hvad jeg håber – det slutter med, at vi i fælleskab kan skrive et forlig til gavn for dansk samfundsøkonomi.

Jeg vil sige til slut, at jeg takker for de mange medlemsindlæg i dag. Jeg opfatter dem som velmente råd til regeringen. Vi vil tage dem under overvejelse; der var mange interessante impulser. Og vi vil huske dem forud for de fortsatte forhandlinger, vi skal gennemføre allerede i morgen, hvor regeringen ser frem til på ny at møde Socialdemokratiet.

Svend Auken (S):

Jeg er enig med dem, der har sagt, at vi egentlig har haft en god debat i dag, hvor ikke bare mit partis mange bidragydere, men også andre partiers talere har gjort deres til, at debatten kom til at handle om de principielle spørgsmål.

Imidlertid synes jeg ikke, at regeringen har bidraget særlig konstruktivt til debatten i dag. For det første var statsministerens åbningstale fattig på konkrete anvisninger om, hvordan regeringen egentlig vil løse alle de store problemer, man står over for. Jeg vil gerne sige, at det er det, jeg har bebrejdet statsministeren, og ikke, at talen var kort. Når man har så lidt at sige, gør det ikke noget, at man siger det kort. Nej, det, jeg synes man derimod kan bebrejde regeringen, er, at regeringen, når medlemmer i denne sal stiller væsentlige og centrale spørgsmål til regeringens medlemmer, ikke ulejliger sig med at besvare disse spørgsmål.

Jeg vil bare tage to eksempler: Hr. Gade havde et meget vægtigt indlæg om den europæiske udvikling, om udenrigsminister Genschers krav om en omlægning af EF's politik over for Østeuropa, omlægning i retning af et åbent Europa, og stillede i den forbindelse en stribe spørgsmål til udenrigsministeren, som forblev ubesvarede. Socialistisk Folkeparti er Folketingets tredjestørste parti, og jeg synes, at man i det mindste kunne gøre sig den ulejlighed at svare på de spørgsmål, der bliver stillet.

Hr. Bjørn Westh – og det er mit andet eksempel – havde et meget vægtigt indlæg om de kæmpeproblemer, som dansk landbrug står over for, og stillede i den forbindelse en lang række spørgsmål. Landbrugsministeren var til stede i salen, men hverken han eller statsministeren ulejlige sig med at svare på disse spørgsmål.

Jeg tror, vi alle sammen er interesserede i en fordragelig tone i debatten. Men det virker ikke positivt på os, at man ikke, når medlemmer gør sig umage med at stille relevante spørgsmål og komme med relevante betragtninger, svarer på de spørgsmål, der bliver stillet. Og det var centrale spørgsmål, der blev rettet til regeringen.

Må jeg i øvrigt om de indlæg, der er fremkommet her i dag, gøre et par bemærkninger. For det første vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at det for mig stadig er gådefuldt, hvordan fru Pia Kjærsgaard fortsat kan tale med den varme, hun gør, om de syges og pensionisternes pro-